

nævnt ovenfor. Samtidig medfører bestemmelsen, at registertilsynet kan foretage en afvejning af de interesser, der taler for sletning, overfor virksomhedens eller trediemands interesse i at bevare oplysningerne sammenholdt med de omkostninger og vanskeligheder, som et krav om sletning kan indebære. Det er i den forbindelse af betydning, at lov om private registre også omfatter oplysninger i systematisk form, som ikke efter traditionel sprogbrug opfattes som registre, f.eks. en samling af aktmapper. Det er ved formuleringen af bestemmelsen forudsat, at den registrerede skal kunne godtgøre en væsentlig interesse i sletningen, for at det kan pålægges registerføreren, eksempelvis en advokat eller revisor, at iværksætte sletningen, der – i hvert fald i en del tilfælde, navnlig ved begæring om sletning af oplysninger i gamle sager – efter omstændighederne kan medføre et ikke ubetydeligt arbejde med at fremfinde og slette de pågældende oplysninger. En sådan anmodning vil derfor i en række tilfælde kunne afslås under henvisning til det arbejde, der vil være forbundet med sletningen.

6. For så vidt angår *lov om offentlige myndigheders registre*, tilsigter forslaget navnlig en udvidelse af kredsen af de oplysninger, der må anses at vedrøre rent private forhold, og hvor der derfor er et særligt behov for beskyttelse mod unødvendig registrering og brug af disse oplysninger, og at skærpe bestemmelserne om videregivelse m.v. af disse oplysninger.

a. Det foreslås således, at oplysninger, der efter bestemmelserne i lovens § 9, stk. 2, og i kapitel 5 og 6 skal anses for rent private, udvides med oplysninger om foreningsmæssige forhold og om væsentlige sociale problemer. Denne angivelse af kredsen af følsomme oplysninger er i overensstemmelse med bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 1.

b. Endvidere foreslås bestemmelserne om videregivelse af oplysninger til andre offentlige myndigheder ændret således, at det præciseres, at videregivelse af disse oplysninger normalt ikke må finde sted. Opregningen af de tilfælde, hvor videregivelse af rent private oplysninger dog undtages, ses til at finde sted, foreslås ændret, således at den svarer til opregningen i forvaltningslovens § 28, stk. 2.

c. For så vidt angår videregivelse af oplysninger til private, foreslås de gældende bestemmelser i lovens kapitel 5 ændret, således at det også her fastslås, at hverken rent private oplysninger eller

andre oplysninger som udgangspunkt må videregives. De tilfælde, hvor videregivelse af oplysninger dog skal kunne ske, er foreslået udformet således, at bestemmelserne svarer til den begrænsning, der foreslås indført i bestemmelserne om videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder.

d. Forslaget indebærer en skærpelse af bestemmelserne om videregivelse af oplysninger fra offentlige forsknings- og statistikregistre til private. Sådan videregivelse skal efter forslaget kun kunne ske med registertilsynets tilladelse og kun til andre forsknings- og statistikregistre. Herved bringes bestemmelserne om videregivelse fra disse registre i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for videregivelse fra offentlige myndigheders forsknings- og statistikregistre til andre offentlige myndigheder af registrerede personoplysninger.

e. Som anført ovenfor under pkt. 5 f må retten til registerindsigt anses for et af de væsentligste elementer i borgerens retsbeskyttelse i forbindelse med edb-registrering. Lov om offentlige myndigheders registre indeholder allerede i dag i kapitel 4 bestemmelser, hvorefter den registrerede som udgangspunkt har adgang til på begæring at få meddelt de oplysninger, der er registreret om den pågældende. § 13, stk. 2, i loven åbner endvidere mulighed for, at det i forskrifterne for et register kan fastsættes, at den registrerede med nærmere fastsatte mellemrum skal have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham, eller at den registrerede skal kunne fremsætte begæring herom. Registertilsynet har kun i meget få tilfælde fået forelagt forskrifter til udtalelse, der indeholder regler om sådan automatisk registerindsigt.

En bestemmelse, der generelt pålægger den registeransvarlige myndighed pligt til med jævne mellemrum at give den registrerede udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham, vil medføre, at den enkelte registrerede modtager udskrifter fra et stort antal registre, ofte indeholdende oplysninger, der i forvejen er velkendte for den pågældende. Herved vil den registreredes opmærksomhed let bortledes fra de registre, hvor registerindsigt på grund af registerets indhold eller anvendelse er af virkelig interesse for den registrerede. Endvidere vil der være en risiko for, at nogle af disse mange meddelelser om registerindsigt kommer uvedkommende i hænde f.eks. ved fejlforsendelse eller ved, at andre end den registrerede – f.eks. medlemmer af husstanden – læser meddelelsen. Endelig vil udsendelse af det meget store antal registerudskrifter påføre forvaltningen en væsentlig økonomisk og administrativ byrde.